

gaar det nu med dem? Dem beholde vi medens Togene indbrages. Jeg tror i det Hele taget ikke, at det er heldigt, naar man har Kjøreplaner, som man en Gang har vænnet sig til — ganske vist ere altid Noгле utilfredse med dem i Begyndelsen, men de ere dog blevne indarbejdede — at man da saa hurtigt forandrer dem igjen. Det volber megen Misforstaaelse med denne Ordning snart frem og snart tilbage, og det er altid vanskeligt at fratage Befolkningen et Gode, som den tidligere har havt, men den ærede Indenrigsminister har været ganske ubøielig i saa Henseende lige over for Folkethinget. Han paastaar — det er muligt, at han har Ret deri, men saa er det beklageligt — at han ikke kunde faae Forbindelse med den nyeste Post. Nu skal jeg erindre om, hvorledes man tidligere har sig ad overfor en anden Indenrigsminister, nemlig den afdøde Minister Steel, der heller ikke kunde enes med det andet Thing om Befordringsvæsenet; thi det vil illustrere Forholdet. Den ærede Indenrigsminister har, saavidt jeg skjønner, ikke faaet en eneste Postbevilling negtet paa § 6 eller andet Steds, det tror jeg ikke; men da hans Forgængere — det oplyser jo netop, hvor imødekommende man efter min Mening fra det andet Things Side har været overfor dette Thing — ikke kunde enes med Folkethinget om disse Ting, tog man Revanche over ham derved, at han maatte saa at sige kæmpe for ethvert Postbud, han skulde have, der ikke i Forveien var vedtaget. Enhver ubetydelig Udgift maatte han kæmpe for at faae. Han tog saa igjen Revanche paa sin Vis ved at indskrænke Kontortiden. Den nuværende Indenrigsminister sidder jo, om jeg maa bruge det Udtryk, som Blommen i et Æg, han faar jo Alt, hvad han forlanger. — Den ærede Indenrigsminister mente, at det var noget saa Uørt, at Staten skulde stille sig i Spidsen for Transportvæsenet, f. Ex. for Farten over Esbjerg. Maa jeg dog minde om, at saa Uørt er det egentlig ikke, og at det skulde drage saa forfærdelige Følger efter sig, troe jeg egentlig heller ikke. Den ærede Ministers Forgænger var inde paa den Vej. Han foreslog, at man skulde give ham en Bevilling til et Dampskib fra Gøteborg til Frederikshavn, men han var ikke i Stand til at kunne gennemføre denne Bevilling. Han vilde altsaa have indført en Statsdrift der. Ministerens Forgænger var altsaa ikke saa bange for Statsdriften paa Esbjerg. Han udtalte i Anledning af en Forespørgsel fra en forhenværende Folkethingsmand Hvild i sin Tid, hvori denne beklagede sig over, at Fragterne vare for dyre over til Eng-

land, ganske uforbeholdent, at det Gæste, der var at gjøre overfor dette, egentlig var at bruge Statsdrift, og han for sit Vedkommende var ikke bange for denne Konsekvens. Den ærede Minister vil saaledes se, at det er ikke noget saa Forfærdeligt, noget saa hidtil Uørt, det er Noget, der har været fremme før, idet hans Forgænger har fremdraget den. Hans Forgænger ønskede ligeledes at faae en Rystbane. Den ærede Minister er jo nær ved at kunne faae en Rystbane, uden, at han ønsker den, i hvert Fald fra det andet Thing, saaledes kunne Tiderne forandre sig. Det gjælder nu ikke alene Befordringsvæsenet, ikke alene det økonomiske Omraade, man kunde der sige, at det er de materielle Formaal, som Folkethinget nu er kommet til at lægge sig efter paa Grund af de daarlige Tider, og at det er Grunden til, at de nu have kastet sig over dette Spørgsmaal med Forsømmelse af andre. I saa Henseende tror jeg, at Finantsloven frembyder det bedste Bevis for det Modsatte. Man har ikke af Hensyn til Vænningsloven i mindste Maade krympet sig ved, naar Administrationen paa Grund af forøget Arbejde vilde have flere Embedsmænd, man har uden videre bevilget dem. Jeg gjør saaledes opmærksom paa, at der paa Justitsministeriets Budget er en Forøgelse fra 24,800 Kr. til 35,300 til Ansættelse af nye Assistent, og der er, om ikke en lignende Forhøielse paa andre Ministerier, saa dog et Par Forhøielser, der svarer dertil, nemlig paa Indenrigsministeriet og Kultusministeriet. Man har ikke været bange derfor, man har erkjendt, at Administrationens Arbejde var forøget, og at man derfor maatte bevilge flere Penge. Men det ærede 9de kongevalgte Medlem (F. Danneberg-Samsøe) vil forstaa, at saadanne næsten organisatoriske Love, naar de skulle gennemføres paa Finantsloven, tage Tid at gennemtænke, man maa virkelig gjøre sig Rede for Følgerne, det er ikke gjort ved, at man skriver en Linie i Betænkningen, der ligger temmelig vidtløftige Underøgelser bagved. — Jeg skal dernæst et Dieblit tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa de aandelige Interesser. Det er ikke saa mange Aar siden, at en forhenværende Folkethingsmand, der nu er Amtmand, holdt Formaningstale til Folkethinget, at det ikke gif an at forsømme de aandelige Interesser, men at Livsbetingelserne for et Folk ganske særlig vare knyttede til Bevillinger til videnskabelige Institutioner. Det er ikke længere siden end i 1882, at vi havde en Kamp her paa Universitetet. Jeg tror mest, det var en Kamp om et Balancepørgsmaal, men fra